

זה היה העולם הזה שהיה

לפני 25 שנה

פרק נוסף בסדרת זיכרונותיו של הקצין זאב שטיינברג, מי שהיה בשנות ה-50 אלוף החקירות המושמרות של ישראל, מביא את "תעלומת השורד שלא כיצע את השורד".

בשער הגליון: הרב יהודה לייב לווינ, הרב הראשי של יהודי מוסקבה.

גליון "העולם הזה", שראה אור השבוע לפני 25 שנה בדיוק, הביא כתבת-שער על ראשי-הממשלה, שלום כהן, "יחיה על ההררים ברוסיה" הוא דיווח על פסטיבל הנוער הקומוניסטי שנערך במוסקבה, שהביא לראשית ההתערבות הציונית של יהודי ברית-המועצות. תחת הכותרת "שלת פצצה!" אמר זרניץ קי, הובא סיפור נוסף של ניסיונות השיב להרשיע אורחים ואישי ציבור. תחת הכותרת "האם צודקת נכ' שלום?" נערך מיטאלי-רחוב של כתבי-השבועון, על אשה שכעלה הקשיש תפס איתה בחברת גבר זר. כתב הספורט של השבועון הרשוע ("שיימי") גלור דיווח על המישחק שנערך בזוינה בין קבוצת הפועל פתח-תיקוה, אלופת ישראל, ובין הקבוצה האוסטרית "יוקר".

"העולם הזה" 1038
תאריך: 28.8.1957

אולם תיקוונתה של אורה, כי המורה בע"ל הוותק של שבע שנות הוראה תיעלם משדה-החינוך בעיקבות המסקנות שיוציאו מקבלי מכתביה, נבדחתה. היחידה שהוציא אל מסקנות היתה פלה עצמה. היא פנתה אל עורך-הדין מיכה רבשטיין, ממשרדו של עורך-הדין אברהם הולנדר, הגישה תביעת נזיקין על סכום עגלגל של 2500 ל"י.

המשק

הלוויתן הזולל

סולל בונה סובל מעודף כסף. כמעט לא נשאר בארץ מיפעלי-ענק שכדאי לקנר תם למען מעמד הפועלים ומנהלי מישק. לכן, בזוכרו את דברי המשורר שאין לבזבז ליום קטנות, החל הלוויתן לרכוש מיפ"עלים קטנים, המעסיקים פחות מתריסר עובדים.

כך נסללה דרכו של סולל בונה לבית-החרושת הקטן לייצור צינורות מרגולין בחיפה. הוא נבלע על-ידי הלוויתן, ש"השקיע בו כסף רב כדי להרחיבו ולשכללו. בדרך דגני הרקק, מניין בא הכסף? בעייה זו עניינה כמה אנשים. איש לא התני עניין בה יותר מאשר מנהל הקואופרטיב נחמיט בכביש חיפה-רעכו. כי קואופרטיב זה מייצר בדיוק את אותם מוצרים כמו מרגולין, מתקיים על מכירת מוצריו ל"שוק-הסגור של המשק-הסגור. הופעת מיפעל-הסגור החדש היתה עשויה ל"השמיט את בסיס המלט מתחת לרגליו. המנהל התרוצץ בין מוסדות הסגורות. הוא שם את אצבעו על מקור הכסף. ל"דבריו, בא הכסף מקרנות-פיתוח, נועד למטרות הרבה יותר חשובות לעתיד המדינה. טען המנהל: קואופרטיב יקר למעמד הפועלים על פחות מסולל בונה, ואסור לליוויתן הסוציאליסטי לאכול את דגיה-הרקק השייכים לאותו מעמד.

הקרב היה קצר ומכריע. למרות שסולל בונה השקיע כספים רבים בהרחבת המי פעל, היתה ההכרעה נגדו. כמו במיקרה של הבנק לסחר חוץ, שנקנה על-ידיו כדי להתחרות בבנק הפועלים, נאלץ לשתף בי קניה את בנק הפועלים והמשיביר המרכזי. הוא נאלץ לסגור את מרגולין, להעביר את המכונות לדרום הארץ. נמליט יוסיף לפלוט את מוצרי המלט של המשק ההסגור תדרוית בצפון הארץ.

אנשים

● הממונה על הכנסות המדינה זאב שרף, לפני צאת ספר הנישומים החדש: "ישראל היא המדינה היחידה בה יש הכרח לבדוק 100% של הצהרות מס-הכנסה, ר"אחוז ההכרחות בה הוא הגבוה ביותר בעורלם."

● ח"כ יוסף אלמוגי, על האגרה של 150 ל"י, שהטילה הממשלה על היתרי-ציני אה מן הארץ: "זוהי אגרה שסופה הגירה."
● ח"כ מפא"י וראש-הממשלה לשעבר משה שרת, בכנס פעילי-עלייה של מי פא"י: "לישראל יש פאטנט אוניברסלי ל"שלושה מוסדות, המייחדים אותה משאר אומות העולם: המעברה, האולפן ומינון הר כנסת."

● שרי-האוצר לוי אשכול, בבקשו השבוע במיספרה בכיכר דיזנגוף בתל-אביב כי יניחו לו להסתפר בלי תור: "סוף-סוף, זהו המקום היחידי שבו אחרים מי גלחים אותי."

דודג' דודג' ודורשיו * הבלתי-מספיק של מירית

שם-אור (פיק) * התספורת של שר-האוצר

מישטרה

קול דודג' הנה זה בא

"...חוויה היא רק לראות את הצלילית הח"דשה לגמרי, היפהפיה והגמורה דודג' 57, מהאורות הקדמיים הזוקנים קדימה, ועד ל"סניפירי-הזנב, המזדקרים אל-על... כל קו מרמו על עוצמה רבת-מעוף ומישמעת — אולם תפנים ומבוחץ, כל פרט שורטט לפי מיטב הגישה החדישה, הפונה אל האדם אגין הטעם ביותר... אריגים רכים ומעור דנים, בשלל של מערכות צבעים שהותאי מו להפליא לשלמות החיצונית... בפנים אמה מתענג באווירה הרעננה ושופעת-חי מותרות..."

במילים נרגשות אלה פנה אל העולם מנהל-הפירסומת של חברת המכונות קרדיוולר, עת הציע לאגנייה-הטעם ולחובבי-המותרות שבין עשירי העולם לקנות את המודל האחרון של דודג'. הצעה זו לא נפלה על אוזן אטומה. לפי חות אוזן אחת בישראל קלטה את הקריי-אה: אוזנו של המפקח הכללי של מישטרת ישראל, יחזקאל סהר, שנתפנה מעיסוקיו הפחות-ניעמים בבתי-המישפט (מישפט ע"מוס ב"גוריון — שורת המתנדבים). הוא החליט לפסול את הפורדים ושאר המכונות שבהן נסעו עד כה קציני-המישטרה הבכירי רים, אף שהיו עדיין במצב תקין בהחלט. להחליפן בדודג' האחרון.

דודג' דודג' ודורשיו. החלטה זו, שבאה בשעה שהממשלה נאלצה לעכב את בניית שיכוניה-העולים החדשים מחוסר כסף, להעלות את מחירי האישפון לנצרכים ב"בתי-החולים, ולדרוש 150 ל"י בעד היתרי-ציאה, עוררה השבוע סערה. לשוא ניסה המפקח-הכללי לטעון כי המכונות המפור-

ארות מדגם אירויליס המיוצרות בארץ, הן יותר יקרות (טען מנהל קיזור פרייור: "בכלל לא פנו אלי").

בצעקה הכללית שקמה עת דרשו גם עיי תונים נאמנים לשילטון לסלק את סהר סופית מהמישטרה, נשכחה הנקודה העיי קרית: שלמישטרה עצמה חסרים הכלים היסודיים ביותר לתפיסת פושעים, בשעה שמיטב כספיה מוקדשים להנעים את היי-הם של הקצינים הבכירים, העוסקים בעיקר במינהלה.

חינוך

שם-אור ושם-טוב

המורה הבלונדית, שנכנסה לחדרה של מנהלת בית-הספר הממלכתי מזא"ה בתל-אביב, היתה נרגשת ביותר ואמרה: "הבני טי גבירתי, ראי את המיכתב הזה!" המנהלת לא התרגשה. גם היא קיבלה הר עתק, שתי כתובות נוספות, שאליהן הופי-נה המיסמך שערור את התרגשות המורה, היו משרד-החינוך ומחלקת-החינוך של עיריית תל-אביב. "המיכתב פוגע בשמי הטוב, הדברים הר אלה עלולים להזיק לי מבחינה מיקצועית!" טענה פלה הורגשטיין (40), מורה למלאי-כה, "איני יכולה להבין מה האשה הזאת רוצה ממני!"

האשה הזאת היתה אורה שם-אור, עיתורי נאית, בעלת-טור, מנקודת מבטה של אשה"בידיעות אחרונות וטור מקביל בשם "מה שמספרות ידידותי" בשבועון לאשה, נקודת מבטה הנשית של אורה, בת ה-33, עוררה לא פעם את זעמם של האנשים בהם הביי-טה, אך קהל הקוראות, הצמאות למעט רכיז-

מחוסר חסות, הובא החצלום בו נראים שוטרים ומכונות מישטרה חוסמים את הכניסה לתחנת הרכבת ויז'נינה, הרציף היה מלא עד כדי כך, שהיה צורך להקים מחסום בפני היהודים שנדחפו מבחוץ.

מחסום מישטרה

במיסגרת הסידרה מבט מ" עבר למסך, שטיקנה את ביקור משלחת ישראל בפסטיבל הנוער הבינלאומי שנערך ב-